

ДУХОВНІ ТРАДИЦІ КОНОТОПЩИНИ: ІСТОРИКО-КУЛЬТУРНА СПАДЩИНА СЕЛА ПОПІВКИ

Сологуб С.В., студентка КІСумДУ

Село Попівка розташоване в 7 км на захід від м. Конотопа, на р. Куколка. Відстань від села до залізничної станції м. Конотоп – 4 км. Попівка має такі сусідні села: Вирівка, Шаповалівка, Соснівка, Підлипне, Заводи Конотопського району, с. Красне Бахмацького району Чернігівської області.

Найбільш ранні відомості про с. Попівку відносяться до першої половини XVII ст. До цього часу територія була не заселена. Назва села походить, за переказами старожилів, від існування на цих землях хутора, який належав вирівському попу. Вирівка, як село, виникла раніше за Попівку. Спочатку тут був так званий попів Хутір, а потім хутір розрісся в село, а назва залишилася.

Центральним місцем у господарстві с. Попівки є Південно-Західна залізниця. Рух дільницею Ворожба-Конотоп був відкритий в грудні 1868 р. 24 грудня 1866 р. Олександр II затвердив концесію на будівництво залізниці від Курська до Києва.

Маршрут залізниці неодноразово зазнавав змін. У початковому варіанті прокладати залізницю планувалося за старим Московсько-Київським трактом, який пролягав тоді через Глухів, Батурин, Борзну й далі на Київ. На цій території знаходились пасіки відомого бджоляра, винахідника вулика з рамкою П.І. Прокоповича. Учений відразу ж надіслав на ім'я уряду прохання з такими словами: «Прошу отвести железную дорогу от моих пасек, так как пчела боится лишнего шума, запаха гари и копоти. Все издержки по переработке проекта и по удлинению железной дороги беру на себя». Прохання Петра Івановича задовольнили, і вирішено було будувати колії через Ворожбу, Конотоп, Бахмач. Завдяки П.І. Прокоповичу повз с. Попівка була проведена залізниця.

У центрі с. Попівки священне місце – Пагорб Слави. Над братською могилою радянських воїнів, котрі полягли за визволення села, – постать скорботної Матері і Сина. Поряд із солдатською могилою – меморіальні плити, які увіковічили імена 754 визволителів с. Попівки. На Пагорбі Слави від ранньої весни до пізньої осені – полум'я квітів. Весною, в День Перемоги, восени, в

День визволення с. Попівки на Пагорб Слави приходять ветерани та учні шкіл. На меморіалі нині є гранітна плита, що увіковічне подвиг уродженця села, учасника Фінської війни, Героя Радянського Союзу Михайла Олександровича Гуденка.

Культурною спадщиною с. Попівки можна вважати діяльність відомих людей, життя яких пов'язане з цим місцем: фольклорист Данило Кушнарєнко, літературознавець Парфен Яременко, журналіст Микола Пастушенко, кобзар Павло Супрун. Багата Попівська земля своєю славетною історією й тими культурними здобутками, які на сьогодні вшановуються й примножуються. Повертатись до джерел історичного минулого рідного краю – значить вшановувати своїх предків і передавати духовні цінності нащадкам.

Керівник: Завалій Л.П., старший викладач

АНАЛІЗ ПРАВОВИХ АСПЕКТІВ ПРОЦЕСУ СПАДКУВАННЯ В ЛІВОБЕРЕЖНІЙ УКРАЇНІ ПЕРШОЇ ПОЛОВИНИ ХІХ СТ.

Кисляк І.Г., студентка КІСумДУ

Дослідження з історичного краєзнавства залишаються актуальними і на сьогодні. Адже питання законодавчого регулювання будь-яких галузей життєдіяльності українського суспільства, а особливо за часів інкорпорації Лівобережної України до складу Російської імперії, викликає постійний інтерес.

У першій половині ХІХ ст. Лівобережна Україна продовжувала зберігати відмінності від центральних регіонів Російської імперії. У перше десятиріччя ХІХ століття Лівобережна Україна в цілому та Чернігівська і Полтавська губернії зокрема зберігали традиції колезької форми керування. Навіть з часу прийняття «Учреждения для управления губернией» (1775р.).

Маніфестом від 31 січня 1833 г. було проголошено про видання «Своду законов Российской империи», що набув чинності з 1 січня 1835 р. При його складанні вилучалися нечинні норми, усувалися суперечності, здійснювалося редагування. Особливий інтерес привертає 5-та книга – цивільне законодавство. У «Своде...» спостерігається чітке розмежування щодо застосування правових норм щодо права спадкування для Чернігівської і Полтавської губернії та всіх інших губерній Російської імперії. Така «особливість» у